

Gensyn til § 5de i det forelagte Lovudkast om Forandringer i Grundloven, vil det sees, at jeg ikke kan tillægge den Omstændighed, at Ministeriet har gienoptaget dette Forslag, nogen Vægt. Jeg veed meget vel, at Andre opfatte denne Sag paa en anden Maade, og jeg frakender dem ikke deres Berettigelse dertil, men jeg troer, at min Opfattelse af dette Forslags Betydning væsentlig stemmer overeens med selve Ministeriets Opfattelse deraf. Jeg troer nemlig, at, hvis Ministeriet havde faaet dette Forslag sat igjennem, saa vilde det deraf have sluttet, at man havde erklæret sig villig til at opgive den Betingelse, at Lære-Skælsforfatningen at fiende, i førend man gif ind paa at vedtage Forandringer i Grundloven, vilde have sluttet saaledes, skøndt den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt's 2den Valgkreds (Tscherning) ikke fra sin Side har givet Anledning til en saadan Forventning, idet han endog har erklæret, at han ikke var findet til at gaae den Vej. Men det kunde være skeet; hvis Sagen dengang havde udviklet sig saaledes, at Ministeriet havde faaet sin Billie i det Omfang, det ønskede; saa kan det gjerne være, at det ikke vilde have lagt den Vægt paa Forbeholdet, som det nu lægger, ikke vilde have fortolket det, som det nu gør. Men maa ikke under de nuværende Omstændigheder Ministeriets nuværende Anskuelse om „Forbeholdet“ faae Betydning ogsaa for den ærede Rigsdagsmand? Den Vedtagelse af Forandringer i Grundloven, som er skeet, saavel her, som paa et andet Sted, har den ærede Rigsdagsmands fulde Samstemning, men den har ikke Regjeringens. Der er en Uovereensstemmelse mellem Ministeriet og Rigsdagen, som netop berører den ærede Rigsdagsmand paa et Sted, hvor han er meget følsom, berører et Punct, som han anseer for at være af højeste Betydning. Jeg har ikke i saa Henseende deelt den ærede Rigsdagsmands Anskuelse, men jeg kan godt forstaae, at den ærede Rigsdagsmand kan lægge særdeles Vægt derpaa. Om dette Punct er der altsaa endnu en væsentlig Uoverensstemmelse mellem Ministeriet og Rigsdagen, og Ministeriet har klart udtalt sin Mening om dette Punct ved at give en udtrykkelig Bestemmelse besangaaende i den færdigste

Forfatning. Medens vi her discutere om, hvilke Forandringer der skulle gøres i den danske Grundlov, saa giver Ministeriet en Bestemmelse i en anden Lands deels Forfatning, som maa medføre, at det, som vi her beslutte, i saa Henseende bliver aldeles uden praktisk Betydning. Der er saaledes ikke blot Strid mellem Ministeriet og Rigsdagen i det Hele, men der er ogsaa Strid mellem Ministeriet og den ærede Rigsdagsmand, som har udøvet en saa stor Indflydelse paa denne Sags Behandling, Strid om et Anliggende, hvorfor han har kæmpet i saa mange Aar, og som det har været en af hans Livs hjæreste Op-gaver at faae løst paa en bestemt og tilfredsstillende Maade. Og under disse Omstændigheder vægrer Ministeriet sig ved at afgive en klar Erklæring om, hvorledes det opfatter Forbeholdet. Dersom vi nu, siger jeg, skiltes ad, uden at have udtalt for Hans Majestæt vor Betydning, kunne vi da forsvare det (Stemmer: Nei! Nei)? Ja, jeg troer det ikke heller; jeg for mit Bedkommende kan ikke nægte, — og dette være mit Svær til den ærede Rigsdagsmand for Aalborg (Wiborg) — at jeg er bekymret over Fædrelandets Tilstand. Om man kun er „veemodig“ i den Anledning eller ikke, afhænger af de forskjellige Individualiteter, men jeg kan ikke nægte, at jeg for min Deel føler en dyb og alvorlig Betydning for den Skæbne, der kan møde vort Fædreland; føler en Betydning, som ikke giver sig Luft i Taarer eller Suk, men den Betydning, som bringer en Mand til at gjøre, hvad han kan for at fjerne Grunden til Betydningen og til at bortsee fra Meget, hvortil han ellers kunde troe at burde tage Hensyn. Derfor er det, at jeg er fremkommet med nuværende Forslag til en Adresse til Hans Majestæt Kongen. — Betydning hos Mand lægger sig i saadanne Tilfælde for Dagen i Handling, hos Qvinder maaffee ved Taarer. Men naar nu altsaa Sagerne staae saaledes, at det har vist sig, at der ikke er tilveiebragt Samstemning mellem Ministeriet og Rigsdagen, skulle vi da lade det staae hen som noget Egegyldigt, om Ministeriet Drsted fortolker Forbeholdet paa